

Løvhøj ved Hansted å er stadigvæk en udflugt værd

I en fjern fortid var den lille skovbevoksede bakke et yndet udflugtssted for arbejdsstrætte horsensianere — Nu flokkes børnene ved Hansted å, og kolonihavefolket er rykket derud

LØVHØJ - den lille skovbevoksede bakke ligger lige uden for Horsens på mosejorden. Langs den glider Hansted å, den gennemskæres af jernbanelinien fra nord og umiddelbart før er der kolonihavehuse i massevis.

Engang var Løvhøj et yndet udflugtssted for arbejdsstrætte horsensianere. Den blev kaldt Arbejdernes Dyrehave, hvilket formentlig betød dels at det hovedsageligt var arbejdere, der kom der, dels at der må have været dyr. De eneste Solsiden så under sit besøg var heste med trænedede ryttere og kolonihaveejernes hunde og undulater.

Arbejderne tog til Løvhøj for at søndagsforlyste sig, og i den lille skovs sydøstlige udkant lå et lille stråtekt hus, som tog sig af udskænkningen. Det ligger der stadig, men - desværre - der er ikke nogen udskænkning længere. Så sva-lebajerne må man have til gode,

hvis man tager derud. Og Løvhøj er nok en udflugt værd.

Skoven og den lille bakke er stadigvæk tilgængelig, og mange kommer da også til Løvhøj på vandreture. Ikke mindst børnene har her fundet et godt sted for leg. Her møder røde ulv sine bane-mand, eller der fanges sommerfugle eller fiskes i det let plumrede åvand.

Ved Hansted å kan de lokale ryttere vande hestene, og falde i staver over udsigten vestpå gennem jernbanebroen. Måske kommer der ikke så mange som i gamle dage, men trafikken er dog ganske livlig.

Og er der ikke så mange mennesker på selve Løvhøj, så er der til gengæld liv på mosejorden foran bakken. Her flokkes kolonihavefolket i store lejre, her samles der kræfter til arbejdet i byen.

Der er to kolonihaveselskaber derude „Alykke“ og „Ny Løvhøj“. Løvhøj er Horsens kommunes og den er totalt fredet. Mosejorden foran er også kommunens, men den er lejet ud til kolonihaveforbundet, og på den måde får en masse horsensianere mulighed for at leje et stykke jord, og for at rejse et hus på grunden.

Langt de fleste derude har bygget så komfortable huse, at de kan bo halvårligt. Der er jo ikke langt til arbejdet, og skulle det knibe med at holde varmen, kan man jo altid sætte gasvarmeren til.

De fleste har nemlig flaskegas og indlagt vand og toiletter. - Vi har det skam deligt herude, siger formanden for „Alykke“, Carl Christensen, og vi har vænnet os til larmen fra jernbanen. Vi stopper bare samtalen, når togene kører forbi, for så er det ikke til at høre, hvad man selv siger.

- Det meste af jorden er fredet, og vi vil også håbe dette område kommer med i fredningen, så vi kan få lov til at blive herude.

VIMMER